

[Socialministeren.]

men med Portugal. Forholdet er, naar jeg indskrænker mig til de europæiske Stater, det, at Belgien har vedtaget 19, Bulgarien 20, Czekoslovakiet 11, England 14, Estland 15, Finland 13, Frankrig 15, Grækenland 11, Holland 11, Italien 12, Letland 12, Norge 8, Polen 14, Portugal 5, Rumænien 12, Svejs 6, Serbien 12, Spanien 11, Sverige 11, Tyskland 13, Ungarn 11 og Østrig 12; medens Danmark kun har vedtaget 8. Hvad vil det saa sige, at man paastaar, at Danmark er i Spidsen! Danmark har ved Siden af sig Norge og under sig kun Svejs og Portugal af samtlige europæiske Stater, hvoraf de fleste ligger oppe over det dobbelte Antal. Det kan man dog ikke kalde, at Danmark har naaet ikke saa ganske lidt paa dette Omraade, man kan ikke fremstille det, som om vi var imellem de Stater, der gaar i Spidsen. Det passer aldeles ikke. Vi er ved at sakke agter ud.

Jeg ved fra Genève, at ganske vist er Hr. Thomas ikke i Tvivl om, at Danmarks sociale Lovgivning i Almindelighed staar paa Højde med de andre Staters og paa mange Omraader er forud for den. I den Forbindelse vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører for Venstre, at han maa nu ingenlunde tro, at Danmark i Henseende til Sociallovgivning gaar i Spidsen paa alle Omraader; der er mange Omraader, hvor vi er et godt Stykke bagud — det skal jeg ikke fordybe mig i i Øjeblikket. Men uanset af Hr. Thomas ved det, er det givet, at man ikke ved nær saa meget om Danmark og Danmarks Stilling i al Almindelighed blandt de delegerede paa Arbejds-konferencen, som det ærede Medlem sikkert tror. Det er jo en Tanke, man ofte har her i Danmark, at ude omkring i Verden kender de omtrent lige saa meget til vore Forhold som vi selv. Nej, de kender meget lidt til Danmark, og i Henseende til Konventionerne er man ved fra flere Sider at regne Danmark til de længst tilbagestaaende Lande i Europa, fordi man ikke kender den interne danske Lovgivning; men ser paa, at Danmark staar omtrent ved Siden af Portugal. Det er altsaa fuldstændig misforstaaet, naar man tror, at det udadtil ser ud til, og i Virkeligheden er Tilfældet, at Danmark gaar i Spidsen paa dette Omraade. Danmark staar meget langt tilbage blandt de europæiske Stater, saaledes som jeg har oplyst, og som den ærede Ordfører for Venstre aabenbart ikke har haft nogen Anelse om i Forvejen, siden han har fremsat de Udtalelser, han har. Derfor er det, jeg tillader mig at henstille til den

ærede Ordfører og til Venstre, om de ikke vil være saa elskværdige at acceptere saa mange Konventioner, der ikke kræver nogen Ændringer i dansk Lovgivning, at vi kan komme nogenlunde op paa Højde med andre europæiske Stater paa et lignende Kulturtrin som vort.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Tvede) talte i denne Forbindelse om de store Forskelligheder, der var bl. a. mellem de nordiske Lande og de sydlige Lande, og nævnte f. Eks. klimatiske Forhold. Jeg kan nu ikke se, at disse eller andre Forhold kan spille ind med Hensyn til de tre Konventioner, jeg her har forelagt. Hvad de andre Indvendinger, det ærede Medlem gjorde, angaar, vil jeg sige, at det er rigtigt, at vi paa enkelte Omraader ikke kunde tænke os at ratificere, saasom med Hensyn til Sygeforsikringen, fordi vi her i Landet har den frivillige Sygekassebevægelse udviklet paa en Maade, som ikke svarer til dens Udvikling i noget andet Land — det benægter jeg ikke. Men der er dog andre af de Konventioner, det ærede Medlem nævnte, vi endnu ikke har ratificeret, der ikke er henlagt, i hvert Fald set fra den nuværende Regerings Standpunkt. Konvention Nr. 3 om Barselhvile har jeg ikke forelagt. Det er ikke, fordi jeg mener, at der ikke kunde være Grund dertil, det er, fordi jeg har ment, at denne Konvention burde komme ind under de Overvejelser, der finder Sted med Hensyn til en Reform af den samlede Forsørgelseslovgivning. Den ligger foreløbig stille af den Grund. — Konvention Nr. 4 om Kvinders Natarbejde, som det ærede Medlem nævnte, har jeg ikke taget Stilling til, fordi Arbejdsraadet, saa vidt jeg ved, i Øjeblikket beskæftiger sig med en Revision af Fabrikslovgivningen, og derunder bør denne Konvention overvejes. — Konventionerne Nr. 18 og 19 kræver indgribende Ændringer i Ulykkesforsikringslovgivningen, og da denne Lovgivning ogsaa ved Lejlighed kommer til Revision, var det naturligt at lade disse ligge indtil det Tidspunkt. Derimod er det, som jeg allerede har nævnt, rigtigt, at Nr. 25 og 26 er uforenelige med Sygekasselovgivningen og ikke vil blive forelagt af den nuværende Regering, ligesom det gælder om Nr. 27 om Minimal-løn, at den vist ikke er ønskelig her i Landet. Der kan saaledes — det giver jeg det ærede Medlem Ret i — anlægges forskellige Betragtninger overfor flere af de Konventioner, som vi i øvrigt kunde have foreslaaet ratificeret, men jeg synes ikke, at disse Betragtninger kan gøres gældende overfor disse tre. Jeg nævnte ikke de særlige Søfartskonven-